

Karta

öfver

Badstugusvan

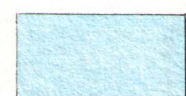
Salbobergsfältet

Ljusnarsbergs socken, Örebro län

upptecknad efter egna, den 7 april 1886 afslutade mätningar

Gustaf Nauckhoff

Enligt Kongl. Maj:ts och Rikets Commers Collegii beslut den 27 Mars 1885 förklarad
behörig att verkställa grafiska mätningar.

Svartmalm.

Granulit.

Felsit-porfyr.

Enkel Konstledning.

Igensyldt rum.

Löfskog.

Varp.

Utfraktsbana.

Lagerort

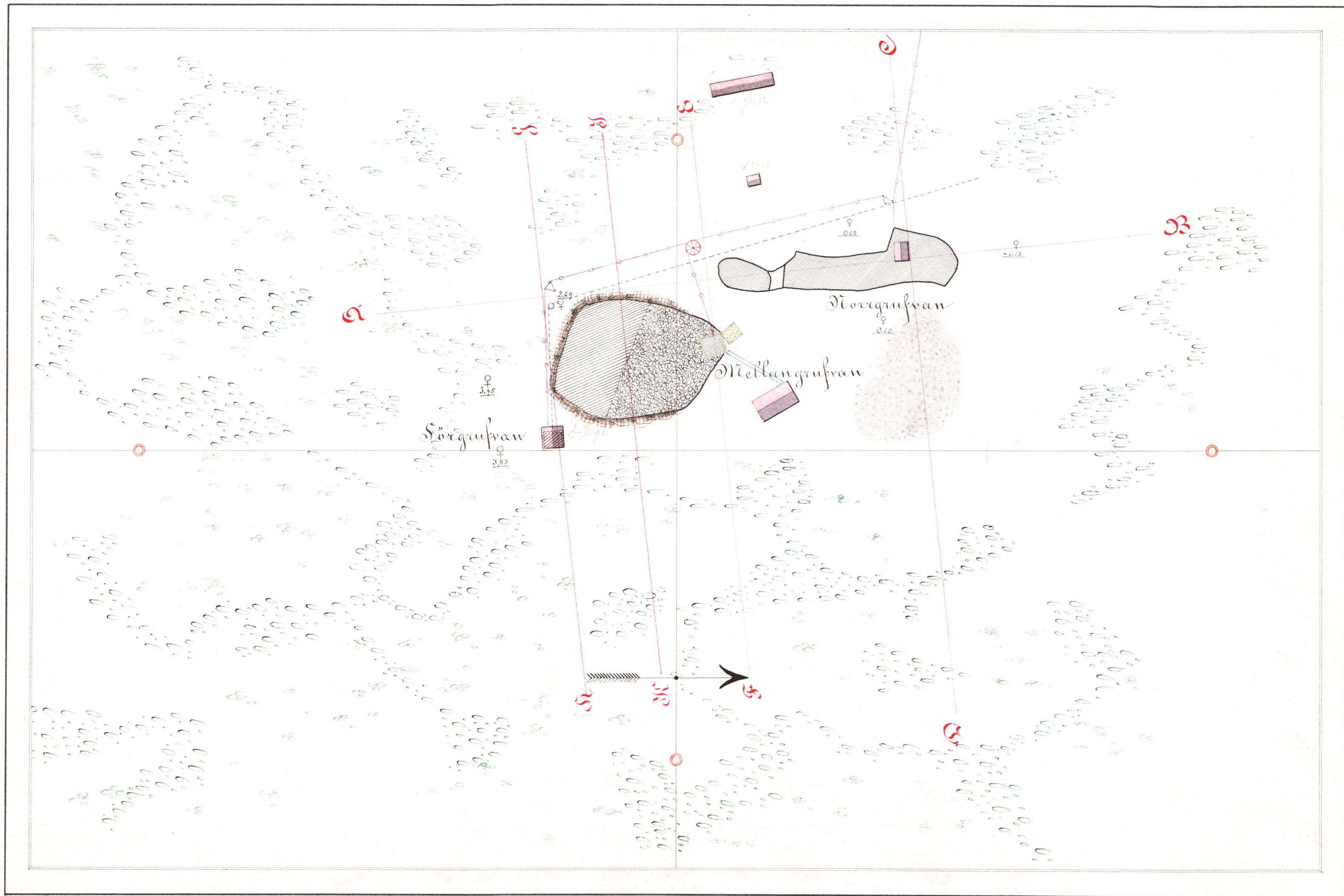

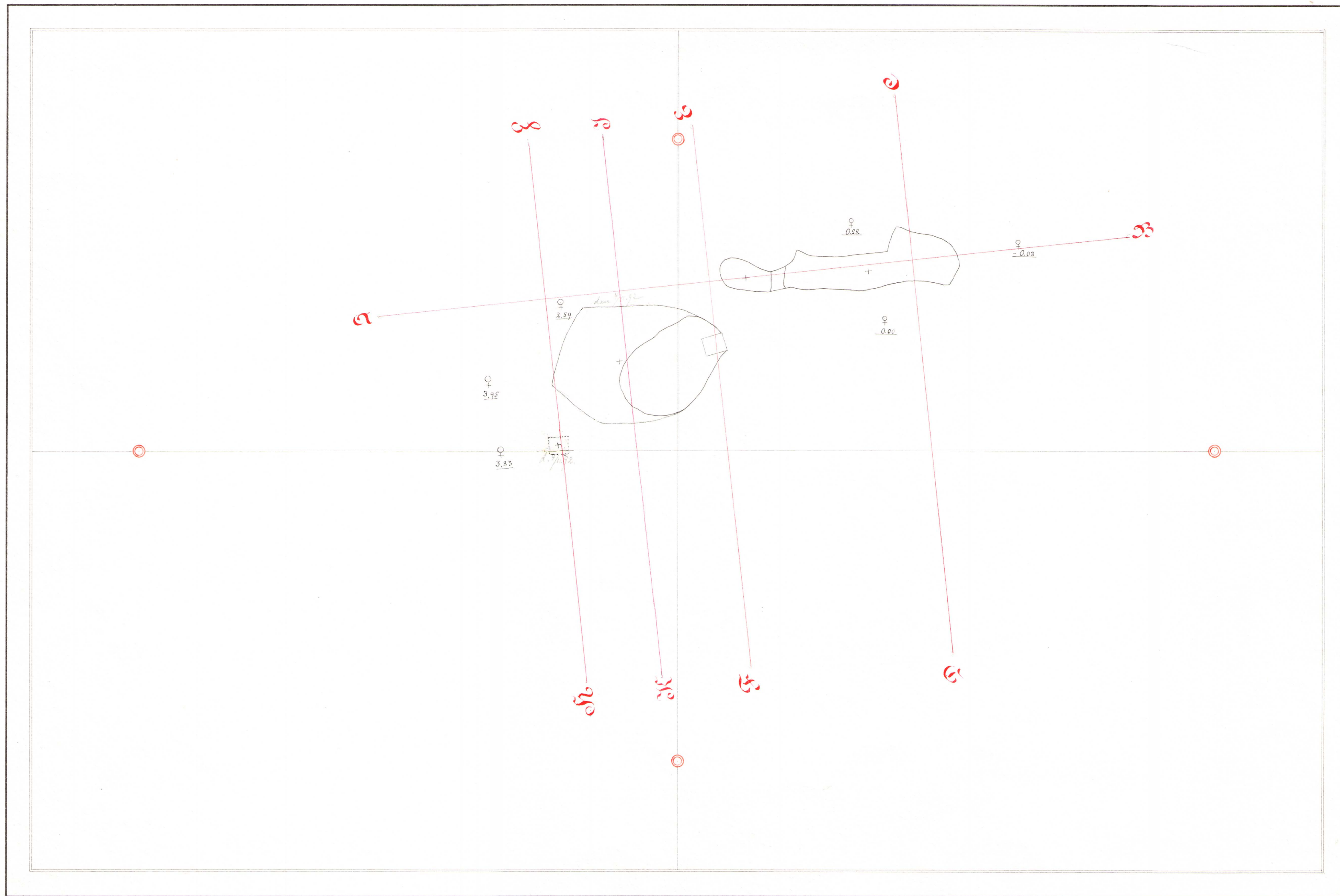
Kalk

Scala 1:800.

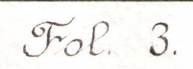
Sampletteringsmätning till den narkarta

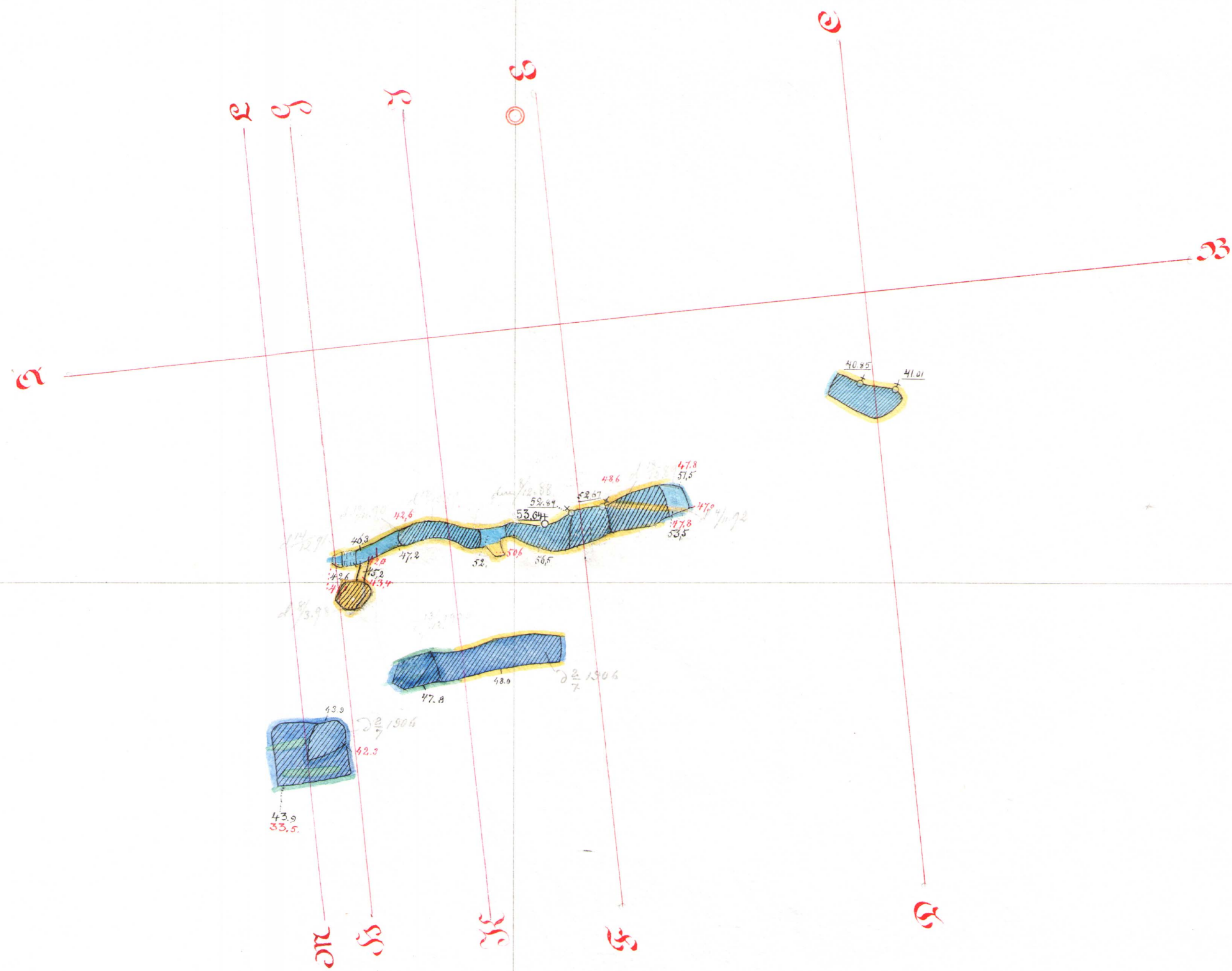
för tiden		Verkställe af	Inlagd på denna karta	
från och med	till och med		af	den
18 ⁷ / ₄ .86	18 ⁸ / ₁₂ .88	G. Nauckhoff	C.H. Mannerstråle	18 ⁸ / ₁₂ .89
18 ⁸ / ₁₂ .88	18 ¹⁰ / ₁₂ .89	G. Nauckhoff	C.H. Mannerstråle	18 ²³ / ₄ .90
18 ⁸ / ₁₂ .89	18 ¹¹ / ₁₁ .90	G. Nauckhoff	C.H. Mannerstråle	18 ²³ / ₃ .91
18 ¹² / ₁₁ .90	18 ¹⁴ / ₁₂ .91	G. Nauckhoff	C.H. Mannerstråle	18 ¹¹ / ₁₁ .92
18 ¹⁴ / ₁₂ .91	18 ¹¹ / ₁₁ .92	K. G. Brunnberg	C.H. Mannerstråle	18 ¹³ / ₁₁ .93
18 ¹¹ / ₁₁ .92	18 ¹⁶ / ₅ .95	O. Norelius	C.H. Mannerstråle	18 ²⁷ / ₈ .96
18 ¹⁶ / ₅ .95	18 ¹² / ₇ .96	O. Norelius	C.H. Mannerstråle	18 ⁷ / ₇ .97
18 ¹² / ₇ .96	18 ⁸ / ₃ .98	O. Norelius	C.H. Mannerstråle	18 ⁶ / ₁₁ .99
18 ⁸ / ₃ .98	18 ²⁵ / ₅ .99	O. Norelius	C.H. Mannerstråle	19 ²⁵ / ₈ .00
18 ²⁵ / ₅ .99	19 ¹³ / ₁₂ .00	O. Norelius	farfågare	19 ¹⁰ / ₁₂ .01 Coll. C.H. M ⁴
19 ¹³ / ₁₂ .00	19 ⁶ / ₁₂ .01	O. Norelius	farfågare	19 ¹⁵ / ₁₂ .02 Coll. C.H. M ⁴
19 ⁶ / ₁₂ .01	19 ⁴ / ₁₂ .02	O. Norelius	farfågare	19 ²⁵ / ₁₂ .03 Coll. C.H. M ⁴
19 ⁴ / ₁₂ .02	19 ² / ₇ .06	A. L ⁴ Alarik	farfågare	19 ² / ₇ .07
19 ² / ₇ .06	19 ¹² / ₇ .08	A. Wester	farfågare	19 ¹⁰ / ₇ .08
19 ¹² / ₇ .08	19 ⁷ / ₂ .20	E. V. Villner	Erw. J. Berglund	19 ¹⁷ / ₉ .20

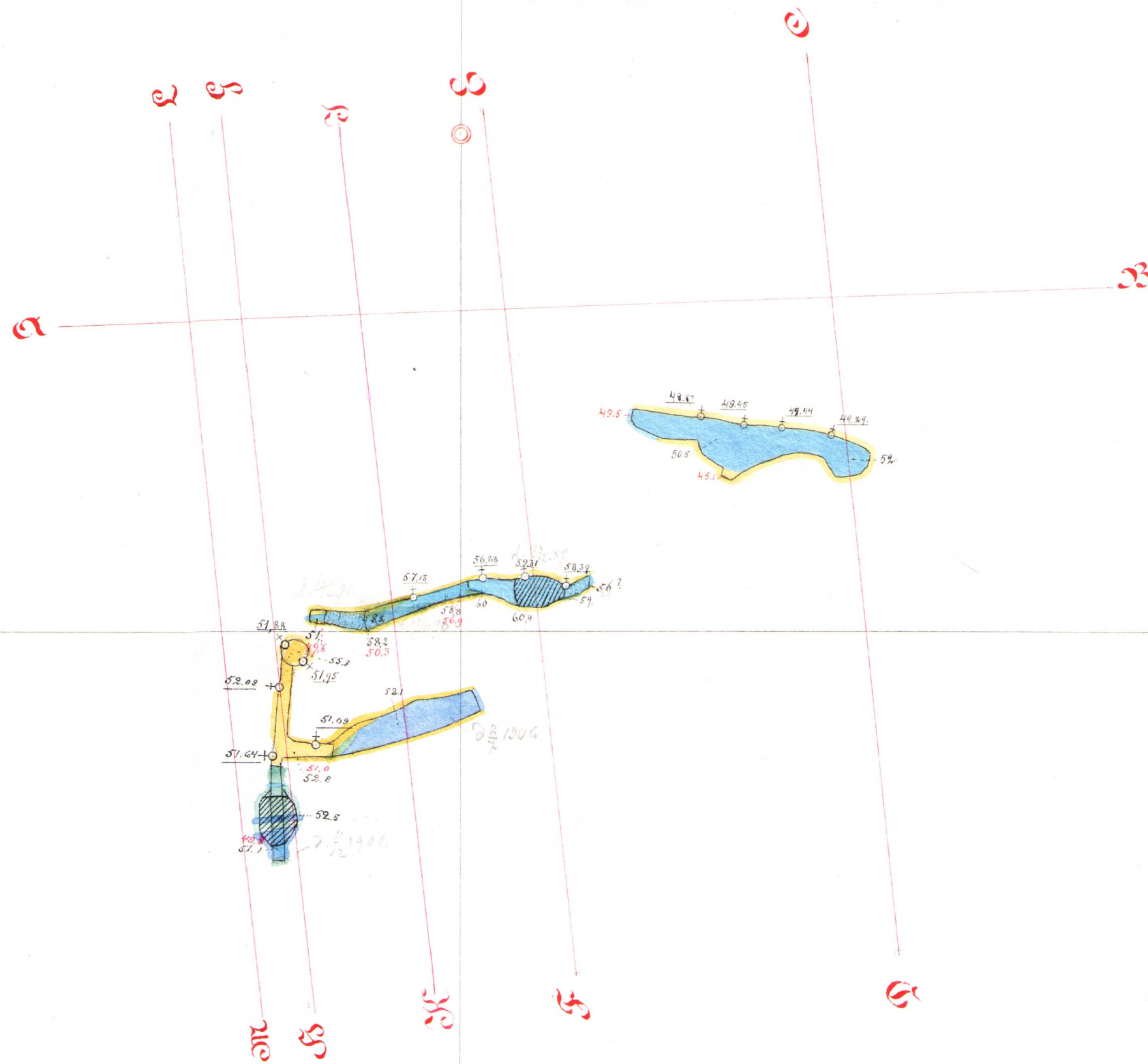

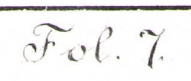

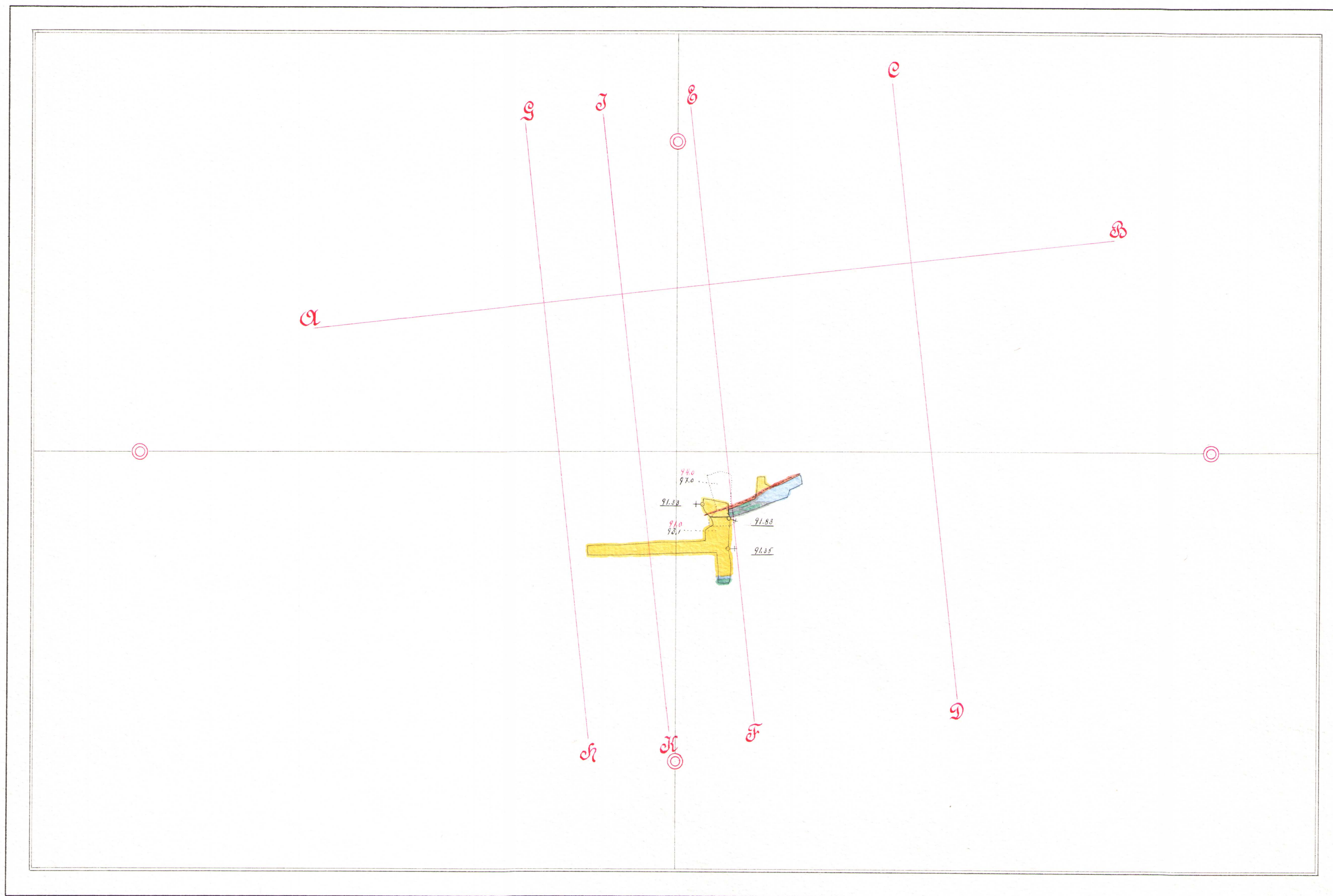

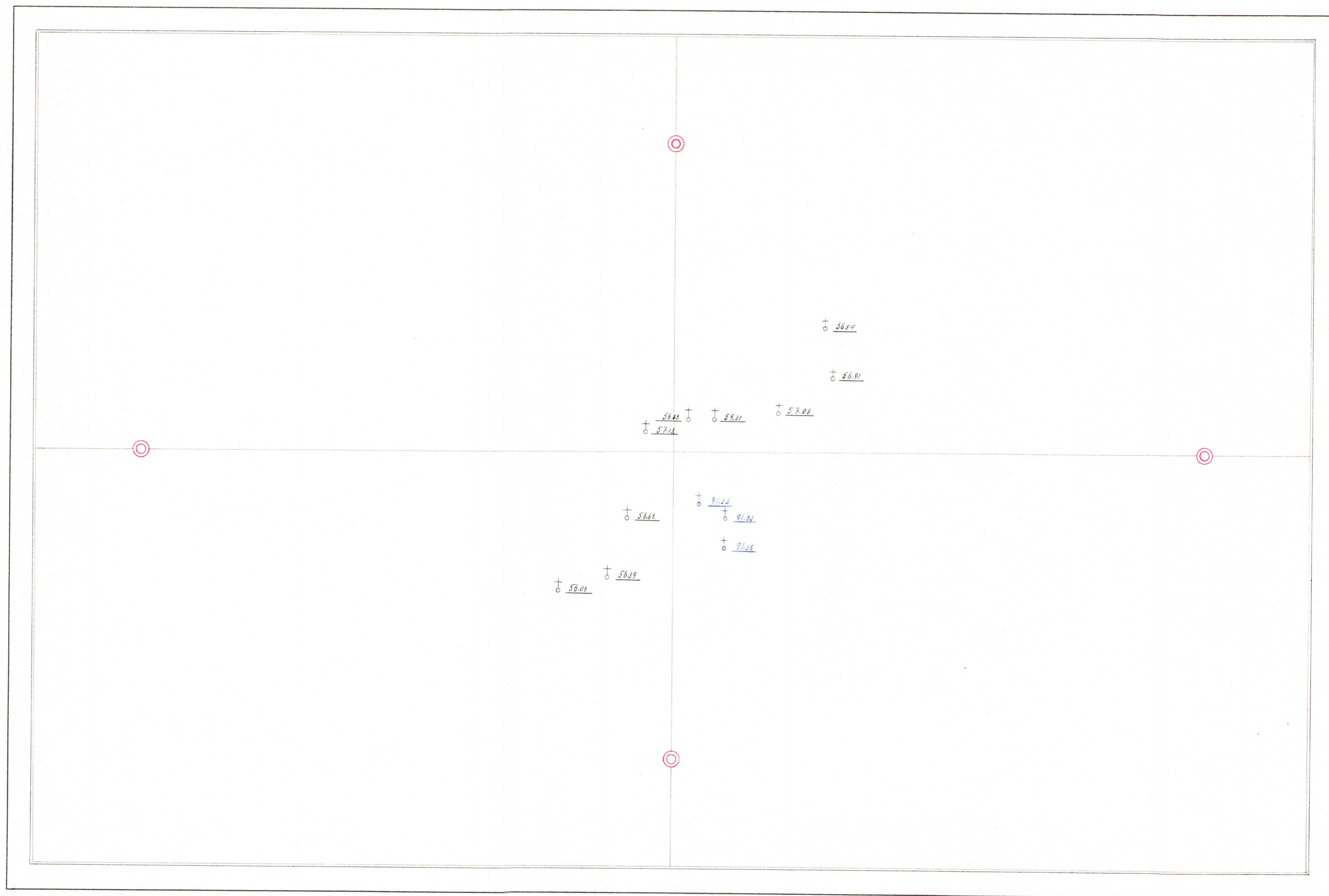

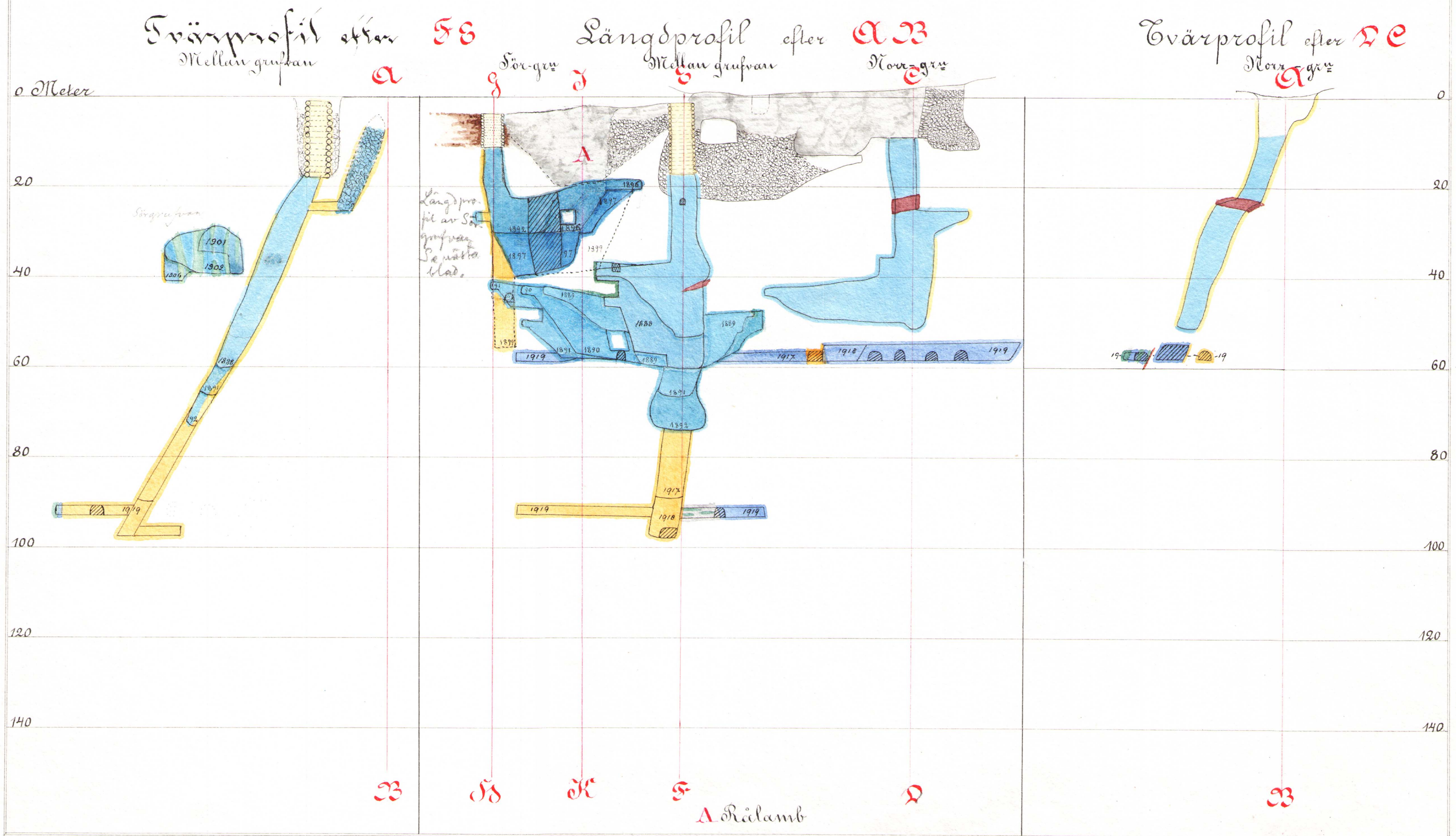

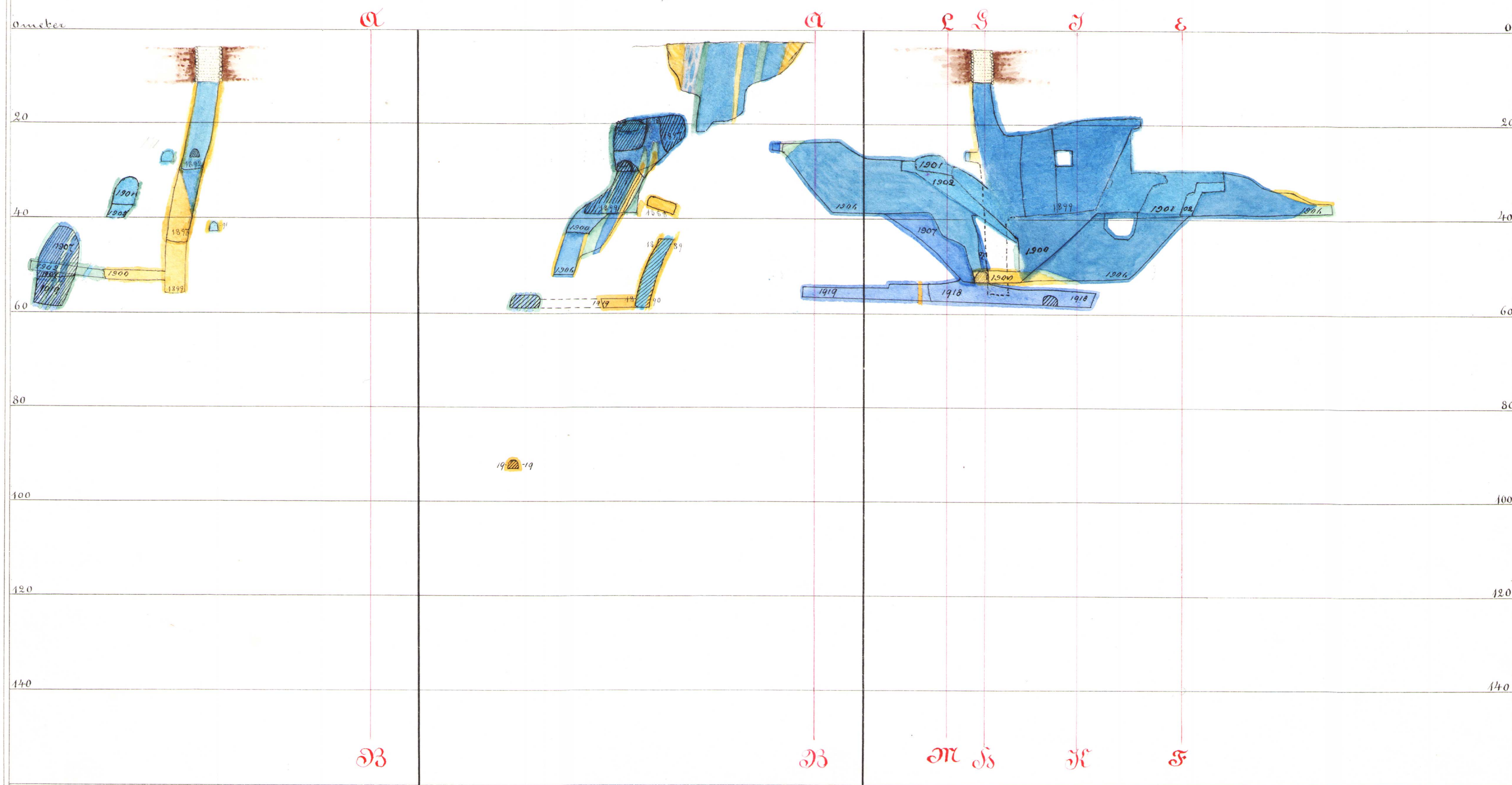
Märkpunktsblad.

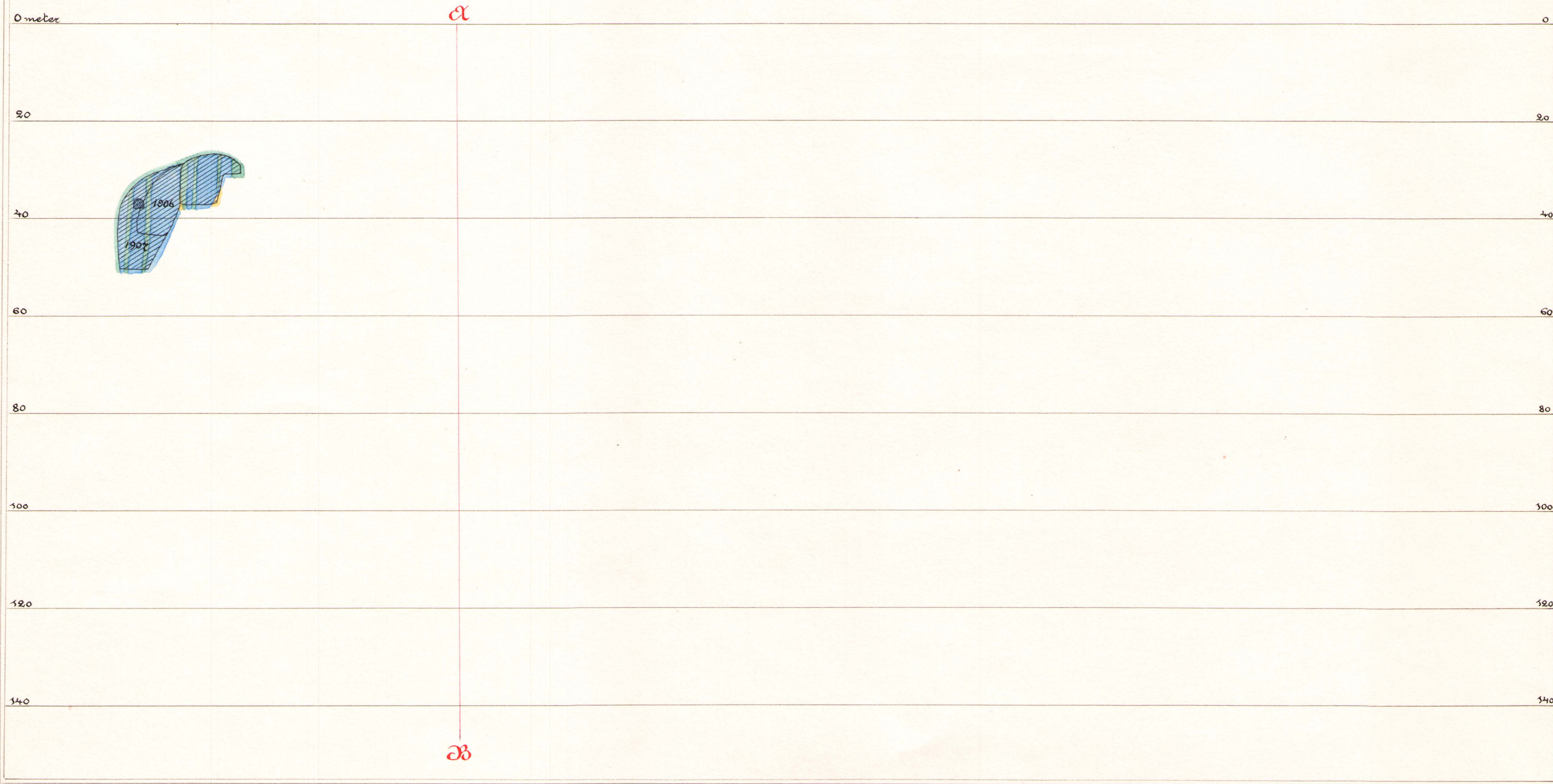
Tränsprofil efter *SS*

efter *KI*

Längdprofil af Sörgrufran efter *AB*

Träröprofil efter M L

Beskrifning öfver

Grufvan i Salobergsfältet.

Grufvan äges af Stjernfors Bruks Intressenter. Antagligen hafva Salobergs grufvor varit kända redan i slutet af 1500 eller början af 1600 talet, ty enligt en gammal tradition skall malmeridrifran hafva blifvit utsmält i den närbeläggna Salbo hytta, som egdes af Carl IX.

Bortn.-Lj.-och Stuggrufvorna voro redan den 8 Juni 1821 tilldelade särskilda utmär, som enligt Kongl. Bergskollegii resolution den 12 December 1839 sammanfogas till en gemensamt. Den 13 Oktober 1854 blef detta sammanslagna utmär af Bergmästaren ånyo uttakahadt på marken. Mot slutet af 1860 talet förönades grufvorna och inmutades ånyo 1871 af hufven H. L. Möller. Den 18 Juni 1874 fastställdes för denna inmutning det år 1854 uttakahadt utmärket.

Grufvan har bearbetats till början af 1886. År 1885 erhöles 1,981,270 Pdg. malin. Det erhållna gråberget har plägat uppgå till circa 50% af brutningen.

Bergarten, hvori malinen förekommer, utgöres af tät, ljusgrå, sandig granulit, som stundom genom ymnigt innehåll af glimmer får en glimmer-skipperartadt utseende. Den tillhör den yngre afdelningen af de malmförande bergarterna. Strökningsriktningen är nästan rät N.-S. och stupningen 70° mot O. Fältstufningen är sydlig. Malinen förekommer inlagrad i granuliten i linseformiga partier, som dock i södra delen af

fyrkantigheten närma sig hörtelform. I norra delen af fyrkantigheten öfvertärs malmen af en 2,5 m. mäk-
tig gång af felsitporfyr, hvilken stupar 35° mot
väster, så att den i norra schaktet ligger på 23 m.
afvägning, men i västra delen af grufvan, där den
utspetsas till endast några c.m. brudd och slutligen
absolut försvinner, på 42 m. afvägning. I norra
schaktet är malmlagret under denna gång förhål-
lunda 4 m. mot öster, men i det västra har någon rubb-
ning ej kunnat iakttagas.

Malmen är en finhornig magnetisk jernmalen, förän-
d. pyroxen, kalciten, talk och klorit samt någon
gång, ehuru mycket sparsamt, granat. Den gifver glar-
sig slagg med 5% quartz. Jernhalten är i medeltal
50% och fosforhalten 0,005% ä 0,006%. Svafvelhalten
är på några ställen i grufvan obetydlig, men på
andra ställen ganska hög, så att malmen måste
skrädas ytterst renfälligt.

För berg- och vattenuppföring användes ångma-
skin.

Chrängersberg i November 1887.

Christ. Nannhoff.